

Tarih: 03.09.2012

YOLCUNUN ÖLÜMÜYLE SONUÇLANAN BİR OLAYLA İLGİLİ TAŞIMACININ YOLCULARA KARŞI SORUMLULUĞU HAKKINDA UZMAN GÖRÜŞÜDÜR

I- OLAY :

03.09.2011 günü gece 23.10 sıralarında Kırıkkale-Çorum karayolu Delice mevkiinde meydana gelen ölümlü kazada, **M. Turizm Otobüs İşletmesine** ait (.....) plakalı Otobüs şoförü **N.A.**'nin uygun yerde mola vermeyip, ihtiyacını gidermesi için yol üzerinde indirdiği otobüs yolcusu **A.A.**, havanın karanlık olması nedeniyle bastığı yeri göremeyip istinat duvarından 7 m. aşağıya düşmesi sonucu, ağır yaralanmış; kaldırıldığı hastanede kurtarılamayıp ölmüştür.

II- C.SAVCILIĞI HAZIRLIK DOSYASI VE BİLİRKİŞİ RAPORLARI:

1) Olaya el koyan D. C.Savcılığı'nın 2011/1039 esas no.lu Soruşturma dosyasına verilen 22.09.2011 günlü ilk Bilirkişi Raporunda, otobüs şoförünün 2918 sayılı KTK'nun 59.maddesinde belirtilen "yerleşim birimleri dışındaki karayolunda zorunlu haller dışında yol üzerinde duraklama yasağına aykırı hareket etmesi, duraklama sırasında gerekli önlemleri almaması; olay yerine 800 metre mesafede akaryakıt istasyonu ve 430 metre mesafede cami tuvaleti bulunmasına rağmen, buralarda durması gerekirken, uygun olmayan yerde yolcuyu indirmesi nedeniyle kusurlu olduğu" sonucuna varılmıştır.

2) C.Savcılığı'nca dosya Ankara'ya gönderilerek uzman bilirkişilerden rapor istenmiş; biri "trafik uzmanı" ve ikisi "iş güvenliği uzmanı" üç bilirkişiden oluşan kurulun düzenlediği 22.11.2011 günlü raporda, otobüsü uygun olmayan yerde durdurup yolcusunu ihtiyaç için yol kenarına indiren otobüs şoförü N.A.'nin **tali** kusurlu ve ölen yolcu A.A.'nin **asli** kusurlu olduğu biçiminde görüş belirtilmiş olup,

Bu rapor, konunun anlatılış ve değerlendiriliş biçimine bakıldığında, **tümüyle yanlıştır**. Çünkü, bu bir olağan "trafik kazası" değil, yolcu taşımaya ilişkin yasa hükümlerine göre değerlendirilmesi gereken bir "**taşıma kazası**"dır. Bilirkişiler, ünvanlarına bakıldığında da konunun uzmanı olmayıp, bir "**trafik kazası**" ile "**yolcu taşıma kazası**" arasındaki farkı bilebilecek durumda değillerdir. Aşağıda bunun nedenlerini açıklayacağız.

III-TAŞIMACININ YOLCULARA KARŞI SORUMLULUĞU:

1- Yasal düzenlemeler:

a) 4925 sayılı Karayolu Taşıma Kanunu:

Yasa'nın 7. maddesi 1. fıkrasına göre: "Taşımacı, yolcuların sağlıklı, rahat ve güvenli bir yolculuk yapmalarını sağlayacak önlemleri almak, yolcu ve eşyayı söz verdiği yere kadar götürmekle yükümlüdür."

Yasa'nın 17.maddesine göre, taşımacının sorumluluk sınırları "**duraklamalar dahil olmak üzere, yolcunun kalkış noktasından varış noktasına kadar geçecek süre**" biçiminde belirlenmiştir. Yargıtay kararlarına ve Karayolu Taşıma Yönetmeliğine göre, taşımacının yolcuları gidecekleri yere sağ ve sağlıklı olarak ulaştırma yükümlülüğü, yalnızca taşıt içinde kazaya uğramaları ile sınırlı değildir. **Sorumluluk, taşıta binilecek yerden (terminalden) başlar; yol boyunca duraklamalar ve mola yerleri ile birlikte, gidilecek yerde taşıttan güvenli biçimde inilmesine kadar sürer**. Bu nedenlerle taşımacı, yolcuları her durumda koruyup kollamaları hususunda sürücü ve yardımcılarını uyarmak ve bu yönde onları eğitmekle yükümlüdür. (Yasa m.17, Yönetmelik m.63)

b) Türk Ticaret Kanunu'nun yolcu taşıma hükümleri:

6762 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nun 806.maddesi 1.fıkrasına (6102 sayılı yeni Türk Ticaret Kanunu'nun 914.maddesi 1.fıkrasına) göre, **taşımacı yolcuları gidecekleri yere sağ ve sağlıklı olarak ulaştırmakla yükümlü olup, taşımacının bu yükümlülüğü, yolcuları aldığı terminalden başlayıp, yolculuk boyunca duraklamalar ve mola yerleri dahil, gittikleri yerde terminalden çıkıncaya kadar devam eder**.

2- Taşımacının yolculara karşı sorumluluğunun hukuksal nitelemesi:

6762 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nun 806. maddesi 2. fıkrasına, fıkrasına (6102 sayılı yeni Türk Ticaret Kanunu'nun 914.maddesi 2.fıkrasına, 4925 sayılı Karayolu Taşıma Kanunu'nun 18. maddesi 2. fıkrasına ve aynı zamanda motorlu araç işleteni olarak 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 86. maddesi 1. fıkrasına göre: **“Taşımacı, kendisinin veya eylemlerinden sorumlu tutulduğu kişilerin kusuru bulunmaksızın ve araçtaki bir bozukluk kazayı etkilemiş olmaksızın, kazanın bir mücbir sebepten veya zarar görenin veya bir üçüncü kişinin ağır kusurundan ileri geldiğini ispat edemediği sürece sorumluluktan kurtulamaz.”**

Taşımacının, sözleşmeyi gereği gibi yerine getirmemesinden kaynaklanan sorumluluğu, öğretide **“kusur sorumluluğu”** olarak nitelenmektedir. Bu sorumluluk, sürücünün ve yardımcılarının kusurundan ayrı ek bir sorumluluk olup, buna **“işletme kusuru”** denilmektedir. Bu sorumluluk sürücünün kusurundan bağımsızdır. Örneğin, **bir otobüs kazasında sürücünün kusuru bulunmasa bile, taşımacı, yolculuğun güvenli geçmesi için her türlü önlemleri almamış ise ya da yolcusunu koruyup kollamada gerekli özeni göstermemişse**, TTK 806.maddesine, yeni TTK.914.maddesine ve Karayolu Taşıma Kanunu 17 ve 18. maddelerine göre **kusurlu sayılır**. Taşımacının taşıdığı kişi ve eşya ile ilgili gerekli önlemleri alması ve **yüksek özen** göstermesi genel bir hukuk kuralıdır.

Taşımacının kusurunun, sürücü veya yardımcılarının kusurundan büsbütün ayrı ve farklı oluşu nedeniyle ki, ayrı bir yöntemle ve **“objektif işletme kusuru”** kriterlerine göre araştırılması ve değerlendirilmesi gerekir.

Görüldüğü gibi, yolcu taşıma ve motorlu araç işletilmesi tehlikeli bir işdir. Her ne kadar bilim çevrelerinde taşımacının sorumluluğu **“kusur sorumluluğu”** olarak adlandırılmış ise de **“tehlike”** ögesi ağır basmaktadır. Bu nedenle, sözleşme temeline dayanan bu sorumluluğa **“ağırlaştırılmış nesnel (objektif) sorumluluk”** denilmesi daha doğru olacaktır. Ağırlaştırılmış nesnel sorumlulukların çoğu **“tehlike sorumluluğu”** ise de, T.Ticaret K. 806/2. (yeni TTK.914/2), Karayolu Taşıma K. 18/2. ve Karayolları Trafik K.86/1. maddelerinde aynı biçimde açıklanan sorumluluk hükümlerine bakılarak, taşımacının ve motorlu araç işletenin sorumluluğunun hem **“tehlike sorumluluğu”** ve hem de **“kusur sorumluluğu”** olduğunu söyleyebiliriz. Ancak bu iki sorumluluk türü **“ağırlaştırılmış nesnel sorumluluk”** kavramında bir araya gelmektedir. Böyle olunca da taşımacı, yükümlülüklerini gereği gibi yerine getirmiş olsa bile, eğer (her üç yasa da açıklandığı üzere) taşımacının sorumluluğunu gerektiren nedensellik bağı **“zarar görenin veya üçüncü kişinin ağır kusuruyla ya da öngörülemeyen nedenden (mücbir sebepten) dolayı kesilmemişse”** taşımacı **“ağırlaştırılmış nesnel sorumluluk”** ilkesi uyarınca zararı ödemek zorunda kalacaktır.

3- Sorumluluğun kapsamı:

a) Yolculuğun rahat geçmesi ve **yolcunun can güvenliği** bakımından **taşıma sırasında** taşımacı her türlü koşulları sağlamak zorundadır. **Yolculuk sırasında çıkabilecek sağlık sorunlarına** karşı ilk yardım gereçlerini ve ilaçları bulundurmak da alınacak önlemler arasındadır. (6762/ TTK. m.806/3 ve 6102/TTK.914/3, Kara Taşıma Kanunu m.7)

b) 6762/TTK.806/1'deki (6102/TTK.914/1'deki) **“Yolcuları gidecekleri yere sağ ve sağlıklı olarak ulaştırma yükümlülüğü”**, Karayolu Taşıma Kanunu'nun 7. maddesi 1. fıkrası ile genişletilerek **“rahat ve güvenli bir yolculuk yapılmasını sağlayacak önlemleri alma”** yükümlülüğü eklenmiş; böylece yolcu bir kazaya uğramamış olsa bile, yolculuğun herhangi bir nedenle kötü geçmesinden taşımacı sorumlu tutulmuştur. Rahat ve güvenli bir yolculuk yapılamamış olmasından ve yolculuğun kötü geçmesinden dolayı, yolcu bir zarara uğramamış olsa bile, ruhsal yönden sarsılmış ve huzursuz olmuş ise, taşımacıdan manevi tazminat isteyebileceği kanısındayız.

c) Yolculuk, bir trafik kazası geçirilmeden tamamlanmış olsa bile, öğretide ve Yargıtay kararlarında benimsendiği üzere, yolculuk sırasında taşımacının yeterli önlem almaması yüzünden yolcunun başına gelebilecek her türlü kazalar, bir takım tatsız olaylar, sürücü ve yardımcılarını ile yolcular arasında geçen sert tartışmalar, duraklama ve mola yerlerinde yenilen yemeklerden, kullanılan tuvaletlerden yolcunun zarar görmesi, kazaya uğraması gibi durumlar rahat ve güvenli bir yolculuk yapılmadığının ve yolculuğun kötü geçtiğinin örnekleri arasında sayılabilir.

IV- TAŞIMACININ SORUMLULUĞU KONUSUNDA YARGITAY KARARLARI:

TTK'nun 806.maddesine göre, taşımacı yolcuları gidecekleri yere sağ ve sağlıklı olarak ulaştırmakta yükümlüdür.

Dava, davalıların malik ve sürücüsü oldukları araçta yolcu olarak bulunan davacının meydana gelen kaza sonucunda maddi ve manevi tazminat istemine ilişkindir.TTK'nun 806.maddesine göre, taşıyıcı, yolcuları gidecekleri yere sağ ve salim olarak ulaştırmakla yükümlüdür. Meydana gelen kazadan dolayı kusurlarının bulunmadığını ispat yükü davalılara aittir.

11.HD.07.03.2005, E.2004/5455 K.2005/2120 (Kazancı Yazılım)

TTK.806. maddesi gereğince, yolcuları gidecekleri yere sağ ve sağlıklı olarak ulaştırmakla yükümlü olan taşımacı, aynı maddenin 3.fıkrası gereğince kendisine veya yardımcılara yükletilmesi mümkün olan bir kusurdan doğmadığını ispat etmediği sürece sorumluluktan kurtulamaz.

TTK.806. maddesi gereğince taşıyıcı, yolcuları gidecekleri yere sağ ve salim olarak ulaştırmakla yükümlüdür. Aynı maddenin ikinci fıkrası gereğince yolcuların kazaya uğramaları halinde, bundan doğacak zararları taşıyıcı tazmin eder. Taşıyıcı sorumluluktan ancak sözü edilen maddenin üçüncü fıkrası gereğince kendisine veya yardımcılara yükletilmesi mümkün olan bir kusurdan doğmadığını ispat ettiği takdirde kurtulabilir. Bu nedenle, TTK.nun 806. maddesinde öngörülen sorumluluk tehlike sorumluluğu değil, kusur sorumluluğudur.

11.HD.02.07.1998, 3126-5089

Yolcunun varma yerinden önce indirilmesi, otogara girilmeyip beş kilometre ötede bırakılması olayında taşıyıcı kusurlu olup, manevi tazminat isteğinin kabulü gerekir.

Davacı, yolcusu bulunduğu davalılarca işletilen otobüsün, otogara girmeyip, kent çıkışında beş kilometre ötede indirmesi nedeniyle gece yarısı uzun süre yürüdüktan sonra bir taksiyle otogara gelebildiğini ileri sürerek manevi tazminat istemiş; davalı taraf, yeni yolcu alma şansının az olduğu geç saatlerde giriş çıkış maliyeti nedeniyle otogara girilmediğini savunmuştur.

Taraflar arasında yolcu taşıma ilişkisi kurulduğu biletle sabittir. Bilet içeriğine göre, davacının Konya'dan Nevşehir'e gitmesi gerekmektedir. Kural olarak, yolculuk başlangıcında yolcu tarafından başka bir iniş yeri tembih edilmemiş ise, yolcunun varma yerinin otogarında veya yakınında indirilmesi gerekmektedir. Davacı, otobüs görevlisini tembihlemesine karşın otogarda değil, kent çıkışında beş kilometre ötede indirildiğini, gecenin geç saatinde uzunca bir süre yürüdüktan sonra bulunduğu taksiyle otogara gelerek oradan Ürgüp'e hareket ettiğini bildirmiş, dinlettiği taksi sürücüsü tanık da bunu doğrulamış, diğer iki tanık da vekilleri olan davacıyı taksiden alıp Ürgüp'e götürdüklerini açıklamışlardır. Davalı tarafça, yeni yolcu alma şansının az olduğu geç saatlerde giriş-çıkış maliyeti nedeniyle otogarlara girilmediği savunulmuş ise de, bu durum davacı yolcunun otogara en yakın noktada indirilmesine engel oluşturmamaktadır. Tüm bu açıklamalar karşısında, davalı taşıyanlarca taşıma sözleşmesinin ihlâl edildiğinin kabulü ile davacının istediği manevi tazminatın yasal koşullarının değerlendirilmesi gerekirken, yazılı gerekçelerle davanın reddi doğru görülmemiştir.

11.HD. 01.04.2004, E.2003/8957 K.2004/3396 (Kazancı Yazılım)

Belediye otobüsünün, soğuk ve buzlu havada, iki durak arasındaki yokuşu çıkamayarak yolcularını boşaltması yüzünden hastalanıp iş ve güçten kalan davacının tazminat isteme hakkı vardır.

Davacı, davalı Belediye Otobüs İşletmesine karşı açtığı davada, otobüsün iki durak arasındaki yokuşu çıkamayarak bütün yolcuları burada boşalttığını, hava soğuk ve buzlu olduğu için hastalanıp onaltı gün iş ve gücünden kaldığını, tedavi masrafları yaptığını ileri sürüp bilet parası ile birlikte zararlarının ödenmesini istemiştir. Mahkemece yapılan tahkikat sonunda otobüsün anlatıldığı gibi yolda kalıp bütün yolcularını boşaltmış olduğu anlaşılmıştır. TTK.800/2. maddesine göre, yolcu ücret ödemiş ise geri alabileceği gibi zarar ve ziyan da isteyebilir. Bu nedenle, taşıyıcının olayda kusurlu olup olmadığı bilirkişi aracılığı ile incelendikten sonra kusurlu olduğu sonucuna varılırsa, davacı tarafından kanıtlanacak zararların ödetilmesine ve ayrıca bilet ücretinin de geri alınmasına karar verilmelidir.

TD. 26.6.1958, 1801-1789 (İ.Doğanay, T.Ticaret K. Şerhi 1974, C.2, sf. 1599, Dip not:618)

Taşımacı, tamamen kusursuz olduğunu kanıtlamadıkça, zararın tamamından sorumludur.

Davacılar vekili, davacıların çocuğunun davalı tarafa ait araçta yolculuk yaparken, aracın devrilmesi sonucu öldüğünü ileri sürerek destekten yoksunluk nedeniyle maddi ve manevi tazminat istemiştir. Mahkemece, toplanan delillere ve bilirkişi raporuna dayanılarak, olayda davalı tarafın tamamen kusurlu bulunduğu gerekçesiyle maddi ve manevi tazminata hükmetmiştir.

TTK 806.maddesi uyarınca taşıyıcı tamamen kusursuz olduğunu ispat etmedikçe zararın tamamından sorumlu olduğundan, davalıların temyiz itirazlarının reddi ile hükmün onanması gerekmektedir. 11.HD.20.10.1992, E.1991/4170 - 1992/10099

Taşımacı, tamamen kusursuz olduğunu kanıtlayamamışsa zarardan sorumlu olur.

Davalı şirketin otobüsünde yolcu iken meydana gelen trafik kazasında yaralanarak bir bacağına kaybeden davacının uğradığı maddi ve manevi tazminat isteminin, davalı şirket TTK. 806/II.maddesi uyarınca tamamen kusursuz olduğunu kanıtlayamadığından kabulü gerekir.

11.HD.11.02.1999, E.1998/5095 K.1999/716

Taşımacı, kusuru olmadığını ispat edemediğine göre, doğan zarardan sorumludur.

Davacıların desteğinin, otobüsle yolculuk yaparken aracın devrilmesi sonucu ölmesi nedeniyle maddi ve manevi tazminat istenmiştir. Davacıların murisi ile davalılar arasında taşıma ilişkisi olması ve bilirkişi raporunda davalılara kusur yüklenmiş bulunmasına, TTK'nun 806/II (son cümle) gereğince, taşıyıcı kusuru bulunmadığını ispat edemediğinden, olaydan sorumlu tutulmasının doğal olmasına göre, davalıların karar düzeltme isteklerinin reddi gerekmektedir.

11.HD.03.02.1989, 163-503

Taşımacı, kurtuluş kanıtı getiremediğine göre, yolcunun zararından sorumludur.

Davacılar vekili, davalıların sahip ve sürücüsü olduğu minibüste yolcu olan davacıların oğlunun, kontrolsüz olarak minibüsün kapısının açılması nedeniyle düşerek öldüğünü, araçta istiap haddinin üzerinde yolcu taşımanın da etkisi bulunduğunu ileri sürerek manevi tazminata hükmedilmesini istemiştir. Taraflar arasındaki uyuşmazlık yolcu taşıma sözleşmesinden kaynaklanmakta olup, TTK'nun 806.maddesine göre taşıyıcı, yolcuları gidecekleri yere sağ ve salim olarak ulaştırmakla yükümlü olup, aynı maddenin 2.fikrasında davalı taşıyıcıya yüklenen kurtuluş kanıtının davalı tarafından yerine getirilmemiş olmasına göre, yerinde görülmeyen tüm temyiz itirazlarının reddi ile kararın onanması gerekmektedir. 11.HD.15.11.1999, 7367-9092

V- YASALARA VE YARGITAY KARARLARINA GÖRE, SOMUT OLAYIN DEĞERLENDİRİLMESİ:

1- Olayın gözden geçirilmesi:

a) Ölen yolcu **Necdet Altunkaya** prostat hastasıdır. Otobüs şoförünün uygun yerlerde mola vermediği ve yolcuların ihtiyaçlarını dikkate almayıp uzun süre yol aldığı bildirilmiştir. Prostat hastalarının belli aralıklarla idrar torbalarını boşaltamamaları durumunda, bunun dayanılmaz derecede ızdırap verdiği bilinmektedir.

b) Ölen yolcunun, uygun yerde durması için şoförden ricada bulunduğu, ancak şoförün dinlemeyip yola devam ettiği iddiası incelenmelidir.

c) Yolcunun ızdırabını ileri sürerek uygun yerde durulması isteği, "**uygun olmayan yerde**" gerçekleştirilmiştir. **Şoför veya yardımcı personelin, yolcu inmeden önce, otobüsten inip durulan yeri kontrol etmeleri; daha sonra şoför muavininin gözetiminde yolcu indirilip ihtiyacını göreceği uygun ve "güvenli" bir yer gösterilmeli idi.** Bütün bunlar yapılmamış, taşıma sözleşmesinin gereği olan "**yolcuyu tehlikelere karşı koruma görevi**" yerine getirilmemiştir.

d) Her otobüs işletmesinin aynı yol güzergahı üzerinde belli duraklama ve mola verme yerleri vardır. Yolcu taşımada "ispat yükü" taşımacıda olmasına göre, yolculuk boyunca devamlı olarak durulan yerlerin (ihtiyaç molası verilen yerlerin) hangileri olduğu açıklanmalı; şoförün bazı durakları geçip yola devam ettiği savı incelenmelidir.

e) Bütün bunlar bir yana, otobüs şoförünün, yolcu ne kadar ısrar ederse etsin, “**uygun olmayan yerde**” durmaması gerekirdi. Madem ki, 300 metre ilerde bir akaryakıt istasyonu ve 430 metre ilerde cami tuvaleti olduğu söylenmektedir, otobüs bu mesafeleri birkaç dakikada alır ve oralarda durulurdu. Otobüs şoförü bunu yapmamakla tedbirsiz davranmıştır.

Otobüs şoförünün bu tedbirsizliği, Trafik Kanunu hükümlerine göre değil, TTK. ve 4925 sayılı Karayolu Taşıma Kanunu hükümlerine göre değerlendirildiğinde otobüs şoförünün ve dolayısıyla onun eylemlerinden kendi kusuru gibi sorumlu olan (6762?TTK.m.782 ve 6102/ TTK. m.879) taşımacının sorumluluğu, yüzde yüz (% 100) olup, somut olayda yolcuya bir kusur yüklenmesi doğru değildir.

2- Taşımacının, şoförün ve yardımcılarının tam kusurlu olması:

6762 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nun 806.maddesi 1.fıkrasına, 6102 sayılı yeni Türk Ticaret Kanunu'nun 914.maddesi 1.fıkrasına, 4925 sayılı Karayolu Taşıma Kanunu'nun 7'nci ve 17'nci maddelerine, Karayolu Taşıma Yönetmeliğinin 63.maddesine göre:

“Yolcuların sağlıklı, rahat ve güvenli bir yolculuk yapmalarını sağlayacak önlemleri almak, yolcu söz verdiği yere kadar götürmekle yükümlü” olan ve “**taşıta binilen yerden başlayıp, yol boyunca duraklamalar ve mola yerleri dahil, kalkış noktasından varış noktasına kadar geçecek süre içinde, yolcunun bir kaza sonucu ölmesi, yaralanması ve herhangi bir biçimde zarar görmesinden**” sorumlu olan **TAŞIMACI**, ayrıca:

a) Ölen yolcunun zorunlu ihtiyacını gidermesi için, 300-400 metre ilerde akaryakıt istasyonu ve cami tuvaleti olmasına rağmen “**uygun olmayan yerde**” duran ve hiçbir önlem almadan yolcu aşağıya indiren;

b) Yolcu otobüsten indirilmeden önce, durulan yerin ihtiyaç giderme için **elverişli olup olmadığını**, bir tehlike bulunup bulunmadığının şoför veya yardımcılar tarafından **kontrol edilmesi**; ondan sonra yolcunun şoför yardımcılardan birinin **gözetiminde** otobüsten indirilip ihtiyacını gidermesi için **güvenli önlemler** alınması gerekirken, bunları yapmayan

Sürücü ve yardımcılarının kusurundan kendi kusuru gibi ((6762?TTK.m.782 ve 6102/ TTK. m.879) sorumlu olduğu ve bütün bunlar aynı zamanda bir “işletme kusuru” olduğu için, yolcunun ölümünden dolayı **taşımacı % 100 kusurludur.**

3- Ölen yolcuya kusur yüklenmesi yanlıştır.

Prostat hastası olan ölen yolcunun indirildiği yerin tehlikeli olduğunu bilmesi, karanlıkta bastığı yeri görmesi mümkün değildir. Bu olay bir trafik kazası gibi düşünülemez ve 2918 sayılı KTK hükümlerine göre değerlendirilemez. Taşımacı ve dolayısıyla yardımcılar, yolcu tehlikelere karşı korumamışlardır. Yasalardaki hükümler açıktır. Yinelerseniz “**Yolcunun sağlıklı, rahat ve güvenli bir yolculuk yapmasını sağlayacak her türlü önlemleri almakla yükümlü**” olan ve “**taşıta binilen yerden başlayıp, yol boyunca duraklamalar ve mola yerleri dahil, kalkış noktasından varış noktasına kadar geçecek süre içinde, yolcunun bir kaza sonucu ölmesi, yaralanması ve herhangi bir biçimde zarar görmesinden**” sorumlu olan **taşımacı**, somut olayda yolcusunu koruyamamış ve ölümüne neden olmuştur. Böyle bir olayda ölen yolcuya bir kusur yüklemek, yukarıda belirtilen yasalardaki hükümlere aykırıdır.

SONUC:

Yukarıda tüm ayrıntılarıyla açıkladığım gibi, yolcu taşıma konusunda Yasalardaki hükümler ve Yargıtay kararları çerçevesinde yaptığım incelemelere ve somut olayın özelliklerine göre, yolcunun ölümünden dolayı taşımacının, eylemlerinden sorumlu olduğu şoför ile yardımcılarının (% 100) tam kusurlu oldukları ve ölen yolcuya yüklenebilecek bir kusur bulunmadığı sonucuna vardığıma ilişkin, görüşlerimi ilgililere sunarım. 03.09.2012

ÇELİK AHMET ÇELİK
(Tazminat Hukuku Uzmanı)

Not:

Daha fazla bilgi için “Karayoluyla Yolcu Taşıma” kitabımdan yararlanılabilir.